

Impressies uit het Hasbruch

1e Avifauna-excursie Hasbruch, 21-23 april 1995

Leiding: Bart Veenstra, 12 deelnemers

Het ochtendkoor, overweldigend, tussen half zes en zes met als lead-vocals Merel, Zanglijster, Roodborst, Winterkoning, Zwartkop, maar zo massaal, dat je, inventariserend-karterend, de grip op het geheel kwijtraakt. Het zingt je boven het hoofd.

De koepel, het gewelf van hoge eiken en haagbeuken, bladloos, maar met een zweem van groen, zwartig afgetekend tegen een grijze, later blauwe achtergrond.

Duizenden tere bosanemonen in de vochtige met een droog bladerdek afgedekte bodem, de bloemhoofdjes alle gericht naar de zon. Sommige met een purperrode achterzijde, de meeste echter wit.

Hier en daar, veel minder aanwezig dan je zou verwachten, het dunne liedje van de Boomkruiper, dat je pas hoort als het voorbij is.

Later op de ochtend, in uitbottende beukeknop-

pen pikkend, de stevige verschijning van de Appelvink die zich met *pit-pit*-klanken ver-
raadt. Ook het sissende fluitje hoort bij hem.
De staart van een broedend havikwijfje stekend
uit een zware takkenmassa in de eerste stam-
vork van een majesteitlijke eik.

Bloempjes van het muskuskruid, mini-dobbel-
steentjes in de vochtige bermen.

Een zoete rot-lucht wasemt uit gitzwarte uit-
werpselen van een boomarter, achtergelaten
op een stronk.

Sporen van ree, vos, das.

Kikkerdril en paddesnoeren rillen op het water,
samengeklonterd in de hoek van een poel.

Kroonluchters van groen: de uitlopende bloei-
wijzen van de haagbeuk.

Het krassende *kè-kè-kè* is niet van een Gaai,
maar van de Middelste Bonte Specht. Door het
ontbreken van de zwarte teugel op de wangen
heeft hij een veel liever kopje dan de grote
bonte, een beetje oenig zelfs.

De eenzame Grijskopspecht, boven in een
beuk, lacht om de rij avifaunisten, opgesteld en
elkaar verdringend op het bospad, achter de
enige telescoop.

De zoete damp van een geurenzwangere bal-
sempopulier achter het lijk van de Amalienei-
che. Hoort die eigenlijk wel hier?

Zittend voor de blokhut komt het allemaal ook
wel een keer langs: Daar, op een tak boven de

beek, zingt nadrukkelijk de Grote Gele Kwik-
staart. Hoog boven de hut ruziën drie Kleine
Bonte Spechten. En er "tikt" weer een Appel-
vink over.

De eerste Bonte Vliegenvanger met z'n hopfi-
guren. Die zoekt het hoger op dan bij ons, bid-
dend op dertig meter hoogte in een nog bladlo-
ze eik.

Hoog boven het bos -en dat is hoog!- schroe-
ven twee Buizerds, één met tijdelijke averij aan
een vleugel.

Het bosgewelf wordt extra benadrukt door het
galmen van de Zwartkop, die altijd wel eerst
even op gang moet komen.

Ook de Holeduif moet zichzelf steeds opnieuw
aanzwengelen. Een moeizaam gehoep. Het
zweven van deze duif is echter fabuleus en
leidt tot verwarring bij de eerste identificatie.
Twee Houtsnippen schemeren voorbij over een
open plek.

Twee late Zanglijsters ontmoeten rosse vleur-
muizen in hun dwarrelvlucht hoog boven een
vijver.

Bosuilen, niet veel dit jaar, maar wel ten noor-
den, ten oosten, ten zuiden en ten westen van
de hut. Later onweer erboven. Gesnurk en
gekraak van hout erbinnen...

Op dit punt mogen ze de natuur wel een paar
maanden stilzetten.

Wim Woudman